

[Finansministeren.]

skattevejen, nemlig en ændring af afbetalingsloven.

Denne tanke forekommer mig i og for sig interessant, og jeg kan da også oplyse, at den har været drøftet i forbindelse med overvejelserne om regeringens valutaplan. Der er sikkert mulighed for herigennem at opnå en vis forbrugsbegrænsning. Det er velkendt, at man i mange andre lande har brugt indgreb overfor afbetalingshandel som konjunkturpolitisk middel. Det har navnlig været tilfældet i USA, hvor afbetalingshandelen spiller en langt større rolle end herhjemme. En stramning af reglerne om køb på afbetaling måtte gå ud på, at udbetalingen skulle udgøre en væsentlig højere andel af købesummen, end tilfældet er i øjeblikket. En sådan bestemmelse vil nok virke stimulerende på opsparingen og derigennem også have en øjeblikkelig forbrugsbegrænsende virkning.

Jeg vil derfor mene, at det er en tanke, som vi må overveje, men jeg vil dog med det samme fremhæve, at jeg ikke tror, at man ved sådanne forholdsregler vil kunne undgå andre hurtigt virkende forbrugsbegrænsende midler. Endvidere vil alene det udsnit af befolkningen blive ramt, som i den kommende tid vil foretage større køb på afbetaling, og ikke de kredse, som har råd til at købe kontant, og det må vel også være meningen at søge disse kredses forbrug begrænset.

Den ærede ordfører hr. Bertel Dahlgaard var imod tanken om en regulering af toldsatserne. Det var ikke nogen stor overraskelse for mig, men den dag kommer vel, hvor også det ærede medlem vil stille sig mere positivt overfor tanken om en toldrevision.

Derimod var det en stor overraskelse for mig, at man heller ikke fra konservativ side interesserede sig for en løsning af vore toldproblemer nu. Det var mere afgørende for den ærede ordfører hr. Aksel Møller, under hvilken regering dette skete, end at selve spørgsmålet blev løst. Overraskelsen var så meget desto større, som jeg tydeligt erindrer det ærede medlem hr. Stæhr Johansens udtalelser her i tinget gentagne gange i foråret. Jeg må måske have lov at minde om, at det ærede medlem den 10. marts her i tinget udtalte, at jeg fra hans

parti skulle få al den støtte, som jeg ville have, hvis jeg ville fremsætte den tidligere finansministers toldlovsforslag, og den 26. marts udtalte det ærede medlem sin glæde over, at en synder — det var mig — var ved at omvende sig, og at hvis det var tilfældet, skulle alt gammelt had være glemt, og man ville fra konservativ side deltage i samarbejdet med det formål at opnå virkelige resultater på dette område. Det forekommer mig at være lidt tidligt, at det ærede medlem begynder at grave et nyt had op, og at han og hans parti har opgivet tanken om at nå et virkeligt resultat på dette område.

Begge de ærede ordførere for venstre og de konservative betragtede regeringens boligpolitik som den anden væsentlige årsag til vore økonomiske vanskeligheder. Trods min påvisning af, at boligbyggeriet kun udgjorde omkring en trediedel af den samlede byggevirksomhed her i landet, var det efter begge de ærede ordføreres mening boligbyggeriet alene, der måtte bære ansvaret for det stærke pres, som i øjeblikket findes indenfor byggevirksomheden. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var ikke tilfreds med, at regeringen ville søge det igangværende boligbyggeri, svarende til 29 000 lejligheder, efterhånden bragt ned til henimod en byggevirksomhed, svarende til 24 000 lejligheder, og jeg forstod, at den ærede ordfører hr. Aksel Møller var på linie hermed, idet han ønskede en yderligere nedbringelse af boligbyggeriet.

Denne klare stilling må regeringen jo tage til efterretning, men jeg ville gerne høre, om man da ikke er enig med regeringen i, at det må være rimeligt, at også andre sider af byggevirksomheden drages ind i søgelyset.

I denne forbindelse kan jeg ikke undlade at spørge den ærede ordfører hr. Erik Eriksen, hvad han mente med, at regeringen ville forringe afskrivningsreglerne. I min fremsættelsestale gjorde jeg udtrykkelig opmærksom på, at det havde været overvejet at ændre afskrivningsreglerne, men at man vil nøjes med at stramme praksis uden at ramme produktive investeringer, og det kan da ikke være dette, der efter det ærede medlems mening skulle skade dansk eksportproduktion.

Der blev ikke af de ærede ordførere